

ת"פ 7518/12 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילית נגד בן-נתן רולנס, סגנoria ציבורית

בית משפט השלום באילת

30 ממרץ 2015

ת"פ 7518-06-12 מדינת ישראל נ' רולנס

בפני כב' השופט יוסי טופר
המאשימה:

מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד איציק אלפסי ועו"ד עידן שחר
שלוחת תביעות אילית

נגד
הנאשם:
בן-נתן רולנס, ת.ז. 317676039
עו"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל
סגנoria ציבורית

מزادין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע לאחר שמייעת עדים והציג ראיות, בעבורות של פצעיה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והחזקת סיכון שלא כדין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

2. בהכרעת הדיון נקבע כי בתאריך 21.8.2010 בשעה 4:00 בקירוב, במועדון "האנפלג", שבמרכז התיירות אילית, פנה הנאשם למילסה וסיהון (להלן: "המתלון"), בן זוגה לשעבר של אחותיו סיגלית, אמר לו שהוא פגע באחותו, שלף כל'i דקירה ובאמצעותו ذكر פעמיים את המתלון. כתוצאה מכך, נפגע המתלון בבטנו, באזורי המעי הדק, הטריבור והבטן התחתונה וגרם לחלקו מעי גס לצאת החוצה. המתלון נזקק עוד באותו הלילה לעבוור נתוח לאפורוטומיה חוקרת, במהלך הוחזרה לולאת מעי דק לחלל בטנו, ולאחר מכן נזקק לالمعקב רפואי וטיפול רפואי.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר לקביעת מתחם עניישה הולם שנע בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר מוגנה בין 3 חודשים והטלת מאסרים מוגנים, קנס ופיצוי למתלון. התובע ביקש להשיט על הנאשם מאסר בפועל ברף התקicon של המתחם הנטען, ולא פחות מ-30 חודשים מאסר. ב"כ המאשימה עמד על חמורת העבירות שביצע הנאשם באמצעות נשק קר ועל הפגיעה בערכיהם החברתיים, לרבות הפגיעה בשלמות גופו, בטחונו וחירותו של המתלון ושל הציבור כולו. התובע טען כי

עמוד 1

למעשו של הנאשם קדם תכנן מוקדם שכן ביקש מהמתalon להתלוות אליו אל מחוץ למועדון שם שלף חפץ חד מכיסו ודקר אותו באמצעותו. התובע הפנה לדברי המתalon במהלך עדותו וلتעוודה הרפואית (ח/10) לעניין הנזק שנגרם למתalon. נטען כי הנזק הפטונציאלי הטמון במעשה הנאשם, הן בשל השימוש בנשק קרב והן בשל מקום הפציעות, היה רב ויכול היה להוביל למוות. למתalon נגרם נזק חמור שהצריך ניתוח, אשפוז וטיפול רפואי. למתalon נותרה צלקת באורך כ- 5 ס"מ ליד הטבור. נטען כי מלבד הנזק הפיזי, נגרמו למתalon נזק נפשי וכימי. התובע ציין כי הנאשם הותיר את המתalon מתבוסס בדמו ולא העיק עבורי עדרה. בהתייחסו לנسبותיו האישיות של הנאשם, ציין התובע כי הנאשם יליד 1985 ולחובתו הרשעה קודמת בתחום האלימות בשל הוטל עליו מאסר מותנה בר הפעלה והרשעה בתחום הסמים. הנאשם לא לkish אחראות למעשו, לא הביע חרטה. נטען כי הנאשם גרם לעיכוב בבירור אשמו, אך שלא התייצב לדויים. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יצחק מויאל, ביקש לקבוע מתחם עינויו הולם שינווע בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשים מאסר בפועל. בנסיבותו של הנאשם, ביקש הסגנו להטיל עונש ברף התקoon של המתחם האמור. הסגנו לא הקל ראש בחומרת העבירות, אך טען כי לא קדם להן תכנון מוקדם, וכי למתalon חלק פעיל בהשתלשות הדברים היה והשניים נצפו כשהם מכימים האחד את השני בעוויות ובמכוות אגרוף עובר לביצוע העבירות. נטען כי כתוב האישום הוגש כשתיים לאחר האירוע שהתרחש בשנת 2010. עוד נטען כי הנאשם עמד על חפותו ועדנו עומד עליה. הנאשם שווה במעטם מיום 6.7.2014 במשך כ-8 חודשים. הסגנו הפנה לפסיקה רלוונטית.

5. הנאשם ביתא רצון לשוב לעבודתו ולמשפחהו, והביע צער על הבושה שגרם לה.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין שענינו "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונשה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בעונשה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבות מיידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאת גזרת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחליה, אקבע את מתחם העונש ההולם למשדי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערך זה, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשרות ביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין); לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם ליותר בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרה בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים לנאים, בהתחשב בנסיבות ה הנאשם והרבים (סעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין) ובנסיבות האישיות של הנאשם שאין קשורות בביצוע העבירות (סעיפים 40א ו-40יב לחוק העונשין) [ראו: ע"פ 2918/2013 **דבש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/2013 **יעישה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/2013 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון הלהימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו, בית משפט יתחשב בשלושת אלה: בערך החברתי שנפגע מowitz העבירות ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בowitz העבירותomidת אשמו של הנאשם; בנסיבות הענישה הנהוגה (ע"פ 12/2013 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)). להלן אעמוד על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו** בowitz עבירה של **פציעה בנסיבות חמירות**, לצדקה קבע המחוקק עונש מרבי של 6 שנות מאסר, הימ תחושת ביטחון הציבור, הגנה על חי אדם, שלמות הגוף והכבד של כל פרט הציבור מפני תופעת האלים, בעיקר כזו כרוכה בשימוש בנשק חם או קר. מדובר בקביעת סטנדרטים של התנהגות שנועד לעקוור מן השורש את נגע האלים שפהה בחברתנו. בתי המשפט עמדו רבות על התופעה של פתרון סכוסכים באמצעות אלימים ובין היתר, על-ידי שימוש בסכינים, וטבחו את המונח המוכר "תת תרבות הסcin" [ראו למשל: ע"פ 10861/05 **גורבאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.3.2007); ע"פ 259/97 **סובחי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.4.1998)].

9. **הערכים החברתיים** שנפגעים בowitz עבירה של **החזקת סcin** למטרה לא כשרה, לצדקה נקבע עונש מרבי של 5 שנות מאסר, הם הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור. תכליתה של עבירה זו לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תת תרבות הסcinאות" ומונעה מראש של הסיכונים העולמים להתרחש עקב שימוש פסול בסcin. מדובר בסטנדרטים של התנהגות שנועד להגן על גופו, רכשו וכבודו של כל פרט הציבור מפני תופעת הסcinאות. Scin, כמו כל כלי שסוגל לדקור או לחזור, היה פתח להתרhalות אלימה ומסוכנת, הן לנושא הסcin והן לסביבתו, ואין צורך להרחיק לכת כדי להיווכח בתוצאות החמורות של שימוש בסcin לישוב סכוסכים. מטרת האיסור למניעת מצבים בהם, מריבה מילולית הופכת במהרה לפגעה בגוף ובנפש, כפי שעיננו רואות חדשות לבקרים, ביום יותר מעבר [ראו: רע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.12.2009); ע"פ 6720/04 **מדינת ישראל נ' עסקם זהאייה** (ניתן ביום 3.11.2004); ע"פ 86/04 **אבי כנפו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.6.2004); ע"פ 9133/04 **גורדון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.12.04); עפ"ג 9095-02-11 **מסארה בן מוחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.2011)].

9. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקורה דנא הינה קשה ורבה. הנאשם פצע את המתלוון בבטנו 2 פציעות שהצריכו טיפול רפואי הכלול ניתוח צירוגני, אשפוז ומעקב רפואי ונותרה לו צלקת של

כ-5 ס"מ.

10. בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירות (סעיף 40 לחוק העונשין), נתתי דעתן לחולקו העיקרי והדומיננטי של הנאשם, אשר ביקש מהמתalon להתלוות אליו אל מחוץ למועדון בו שהוא, אמר לו שהוא פגע בו ובאחותו, שלפ' חוץ חד ודקר באמצעותו את המתalon פעמיים בבטנו. נסיבות ביצוע המעשה מלמדות על תכנון מוקדם, שכן הנאשם הציג מראש בכל שמסוגל לפצע, פנה למATALON וביקש ממנו להתלוות אליו למקום מרוחק, סמוך למועדון ממנו יצאו, כדי לבצע אותו. הנאשם נמלט מהמקום והותיר את המתalon כשהוא מדם וرك בזכות אנשים שהיו באותו המקום הוזעך אמבולנס, אשר פינה את המתalon לבית החולים. מתעודת חדר המין מיום 24.8.2010 (ת/10) עלה כי למATALON נגרמו פצע שטחי מסביב לטבור ופצע בבטן התחתונה עם יציאת חלקו מעי גס. למATALON בוצע ניתוח אפורוטומיה חזקרת ולולאת מעי דק הוחזרה לחלל בטנו. לאחר שהמתalon השחרר משאפו, הוא נדרש ל-14 ימי מנוחה ונותרה לו צלקת באורכו של כ-5 ס"מ. בכך טען ב"כ המשימה כי הנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירות, בנسبות דנא, הינו ממשמעו ורב מזה שנגרם, עת השתמש הנאשם בחוץ חד שנענץ אל תוך בטנו של המתalon ובנקל היה יכול לגרום למותו. תקיפה אלימה באמצעות חוץ חד, עלולה להסתיים בתוצאה חמורה של קיפוח ח"י אדם, קר שהענק הפטנציאלי הטמון במשעי הנאשם הינו רב ממשמעו. לא מצאתי בסיס ראוי לעונת ההגנה, לפיה המתalon פגע או התגירה בנת羞ם עבור לביצוע העבירות. הנאשם היה מודע למשעו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שביהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם והוא אינו קרוב לסיג לאחריות פלילית.

11. מדיניות העונשה הנוגעת למשך עונש רחוב, תלוי ברובו בנסיבות ביצוע המעשים, כמו גם בנסיבות הספציפיות של מבצעי העבירות. כך למשל:

א. בע"פ 2161/13 **חוסין חבשי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.5.2013) נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע על יסוד הودאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של פצעה בנסיבות מחמירות, בכר שמהלך ייכוח בענייני עבודה, תקף אחר, אשר פגע בו באמצעות מגבה, פצע אותו באמצעות סכין וגרם לו חתך של 20 ס"מ. בערכאה הדינית נקבע **מתחם עונשה הולם שני בין 9 ל-18 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיזוי.

ב. בע"פ 2047/07 **מלטה הנוק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.5.2007) נדחה ערעור הנאשם, שהורשע על יסוד הודאותו, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 379 ו-382(א) לחוק העונשין וחבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, בכר שדקר, עם אחר, מתalon במספר דקירות בבטנו, בחזה, בגב ובצואר, שרט אותו בשבר זכוכית וגרם לו חתך באוזן, חורים ביריאות ופציע דקירה בבטן והוא איבד דם רב. המתalon נזקק לניתוח. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **30 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פיזוי וקנס. אמןם, סעיפוי העבירות בפסקה זו אינם זהים למקרה שלפני, אך יש דמיון רב בנסיבות ביצוע המעשה.

ג. בעפ"ג (מח' ב"ש) 24519-07-14 **טימ אילה טקלו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.10.2014) התקבל חלקייט ערעorio של נאשם, שהורשע לאחר שמיית עדים והציג ראיות, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה ואיומים, בכך שניפוי בקבוק בירה על ראשו של אחר וגרם לו חתכים בראש ובמצח בהם חתר באורך 15 ס"מ. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **20 חודשים מאסר בפועל** (במקום 30 שהוטלו עליו בערכאה הדינונית), מאסרים מותנים, פיצוי וקנס כספי.

ד. בת"פ (מח' י-ם) 45956-03-13 **מדינת ישראל נ' קאסם מגהад** (ניתן ביום 5.2.2014), הורשע נאשם על יסוד הودאותו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבחדר האוכל של המרכול "מגה", על רקע ויכוח ביןו לבין אחר, נטל הנאשם סכין בעלת להב של כ-4 ס"מ, ذكر באמצעותה את الآخر בצוואר, ביצה וגב פעמים, וגרם לו חתר באורך של כ-5 ס"מ עם דימום מעורק קטן, חתר בגב באורך של כ-7 ס"מ, חתר נוספת בגב וחתר ביצה והוא נזח בהרדים מלאה. הנאשם פעל להסתיר את הסכין. **נקבע מתחם ענישה שני בין 6 ל-24 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חודשים מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ה. בעפ"ג (מח' ב"ש) 58804-05-13 **מולה דרטון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.9.2013) הקל בית המשפט המחויז בעונשו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאותו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין, תקיפה והפרת הוראה חוקית תוך כדי החזקת גרבן, בכך שذكر אחר באמצעותו או לא בלחיו, בתגובה להתרgesות בו על רקע גזעני, ולאחר מספר חודשיים, הפר תנאי מעצר בית ונחטף מהזיקן גרבן ברחוב. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חודשים מאסר בפועל** (במקום 15 חודשים בערכאה הדינונית), מאסר מותנה ופיצוי.

ו. בע"פ (מח' ב"ש) 17568-06-13 **ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.9.2013) נדחה ערעorio של נאשם שהורשע, לאחר שמיית עדים והציג ראיות, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמטבח מגורי עובדים תקף אחר, סטר בפנוי ודקר אותו בבטנו מעל המפשעה, באמצעות סכין מטבח, וגרם לו חתר של כ-2 מ"מ והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. בערכאה הדינונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 חודשים ל-18 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות.

ז. בעפ"ג (מח' ת"א) 28534-10-12 **יצחק סרוצי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.2.2013) נדחה ערעorio של נאשם, שהורשע על יסוד הודאותו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך שבקרבת מועדון, שלף סכין מכיסו, ذкар אדם אחד במפשעתו ואדם נוסף נזח בחזהו וגרם להם פציעות שהצריכו טיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **16 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

ח. בעפ"ג (מח' ב"ש) 16509-11-12 **ישראל סאלי בונפיטו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.1.2013) נדחה ערעorio של נאשם, שהורשע על יסוד הודאותו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש

מהלכי משפט, בכר שדקר אחר בעורפו באמצעות אולר וגרם לו פצע שנתרף בבית החולים ולאחר מכן נמלט והשميد את האולר. בערכאה הדינונית נקבע כי **מתחם העונש ההולם כולל מאסר שלא יפחת מ-18 חודשים**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו, בשל נסיבותו האישיות, **10 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מוותנה, קנס, פיצוי ותחזיות.

ט. בע"פ (מח' מרכז) 1249-11-07 **אליהו יעקובי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.7.2009) נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע לאחר שמיית עדים והציג ראיות, בעבורות של איומים ופציעה בנסיבות חמירות, בכר שאמר לאחר שיצא "על כסא גלגלים", ذكر אותו באמצעות חפץ חד בחזהו, בראשו ובכתפיו ודלק אותו כennis להימלט. למתלון נגמרו פציעות במצח ובטן. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **36 חודשים מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסר מוותנה בגין 7 חודשים במצטרב, כר שתקופת המאסר הועמדה על 43 חודשים, מאסר מוותנה, קנס ופיצוי.

ו. בע"פ (מח' ח') 09-01-1787 **מדינת ישראל נ' מ' ר'** (ניתן ביום 26.3.2009) החמיר בית המשפט המוחזק בעונשו של הנאשם, שהורשע על יסוד הودאותו, בעבורות של פצעה בנסיבות חמירות, תקיפה סתם ואיומים בכר שאמר לשכנו, שיגמור אליו עניין, נכנס לדירתו, שלף סכין, חזר לחדר מדרגות, הפילו לרצפה וذكر אותו בסכין מספר פעמים בכתף, בגב ובמוחו וגרם לו פצעי דקירה, חתכים, המתוות וצקת והוא אושפז במשך 4 ימים. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **20 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מוותנה ופיצוי.

יא. בת"פ (ב"ש) 46974-06-14 **מדינת ישראל נ' עיסא סרחאן** (ניתן ביום 26.11.2014) הורשע הנאשם, על יסוד הודאותו, בעבירה של פצעה בנסיבות חמירות, בכר שבר בקבוק זכוכית, פצע באמצעותו את אחיו בכתפו וגרם לו חתך באורך 5 ס"מ שהצריך טיפול רפואי. נקבע **מתחם עונש הולם שבין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **13 חודשים מאסר בפועל** ומקרים מותנים לצד הפעלת מאסר מוותנה כר שתקופת המאסר הועמדה על 15 חודשים.

יב. בת"פ (אי) 48602-03-13 **מדינת ישראל נ' חפיז מוחמדין** (ניתן ביום 31.12.2013) הורשע הנאשם לאחר שמיית עדים והציג ראיות, בעבורות של תגרה במקום ציבורי ופצעה בנסיבות חמירות, בכר שבמהלך תגרה ברחוב, הטיח אבן בראשו של אחר וגרם לו לפצע מדם, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. נקבע **מתחם עונשה הולם שבין 8 ל-18 חודשים מאסר בפועל** לצד מקרים מותנים וענישה כלכלית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חודשים מאסר בפועל**, מקרים מותנים ותחזיות.

יג. בת"פ (פ"ת) 3457-06-13 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר יודיב** (ניתן ביום 25.12.2013), הורשע הנאשם, על יסוד הודאותו, בעבירות של פצעה בנסיבות חמירות, החזקתו סכין שלא כדין והזקק במקרה, בכר שהציג וילן בבית המתלון, פצע אותו באמצעות סכין בצווארו ונמלט. נקבע **מתחם עונשה הולם שנע בין 12 ל-30 חודשים מאסר**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **15 חודשים**

מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי.

יד. בת"פ (פ"ת) 13-03-10866 **מדינת ישראל נ' ספואת עיטה** (ניתן ביום 1.12.2013), הורשע הנאשם על יסוד הودאותו, בעבירות של פצעה בנسبות חמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איוםים והזקק לרכוש בכך שהכח את המתלוון לפניו ובראשו כשהוא אוחז בחפץ חד וגרם לו חתק וחבלה בשפטיו, חתק באורך של 6 ס"מ בגבה וחתק של 2 ס"מ למצח. הנאשם איים על שכן שיירוג אותו. במוועד אחר, גרם הנאשם לשבירת דלת הזכות ואיים על מתלוון בפגיעה בגופו. בנוסף, הורשע הנאשם בעבירה של בריחה ממשמרות חוקית בתיק שצורך. נקבע מתחם עונש הולם לצבר העבירות שנוו בין 16 ל-30 חודשים מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **20 חודשים מאסר בפועל** ומאסר מותנה לצד הפעלת מאסר מותנה בגין 7 חודשים, חלקו בחופף, כך שתකופת המאסר הועמדה על 24 חודשים.

טו. בת"פ (י-מ) 53261-07-12 **מדינת ישראל נ' עידן מנוח** (ניתן ביום 5.3.2013), הורשע הנאשם, על יסוד הודאותו, בעבירות של פצעה בנسبות חמירות, בכך שדקך אחר במלחאים שונים בגופו באמצעות סכין וגרם לו לאבד דם רב, והוא נזקק לטיפול רפואי ונותרה לו צלקת באורך 4 ס"מ באזורי הכבד, פצע שטחי נסף ופצעים נוספים. נקבע מתחם עונש הולם שנוו בין 12 ל-30 חודשים מאסר **בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו, **20 חודשים מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי.

טז. בת"פ (ח) 42881-12-11 **מדינת ישראל נ' לואי פרח חרמאן** (ניתן ביום 28.4.2013) הורשע הנאשם בעבירות פצעה בנسبות חמירות או יומיים, בכך שהתקוטט עם אחר, דקר אותו 6 פעמים בברך, הצמיד סכין לצווארו והרים בו עז בכוונה להכות אותו. למתלוון נגרמו שריטות שטיחות בצוואר ובטבור ו-6 דקירות בירך והוא נזקק לטיפול רפואי. על הנאשם הוטלו **19 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

12. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו וב מידת הפגיעה בהם, בנסיבות העונישה הנוגגת, בנسبות הקשורות ביצוע העבירות בהן הורשע, היחס ההולם בין חומרת מעשה העבירות בנسبותיהן ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו בין **12 ל-36 חודשים מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים ועונישה כלכלית.

אם יש מקום לחריגת מגבלות מתחם העונישה

13. בעניינו, לא מצאתи הצדקה לחריגת מתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולו שיקום (סע' עמוד 7

40(ב) לחוק העונשין). מנגד, לא שוכנעתי כי החשש שהנאשם יבצע עבירות דומות בעתיד מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אילך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמוותו (סע' 40 ו-41 לחוק העונשין), ינוחי בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה.

נסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה

14. בଘירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות, אשר איןן קשורות בביצוע העבירות. בענייננו, נסיבות אלה נלמודות, בין היתר, מטעוני הצדדים לעונש, מעברו הפלילי של הנאשם וմדבריו לבית המשפט. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת עונישה אינדיידואלית, הבוחנת נסיבותו של כל מקרה ואדם המובה לדין [ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'ימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום **אבו ניג'ימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)].

15. **শיקולים לחומרה:** בסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית שתוארה והצורך לתת ביטוי לזכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף, בהיותה זכות יסוד מקודשת ואין להטייר לאיש לפגוע בזכות זו. בתי המשפט מצוים לתרום חלקם למלחמה באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגוניה, שהיא בה כדי להרטיע הן את הנאשם העומד לדין והן עבריינים אחרים כמוותו, מלהשוב ולבצע עבירות אלימות בעותות דחק או כחות חשובים.

הנאשם לא הודה בביצוע העבירות שייחסו לו, אך שולם מתן הכרעת הדין הוצגו ראיות ונשמעו טיעוני הצדדים. אין לזקוף לחובת הנאשם ניהול משפט על ידו ולא החמראתי עמו בשל כך שניהל את משפטו (ר' סעיף 40יא(6) לחוק העונשין); אולם, הנאשם אינו זכאי להקללה לה זכאים נאשימים אשר לוקחים אחריות למשיהם, מביעים חרטה וחוסכים מזמןם של בית המשפט ועדוי הצדדים. הנאשם ניסה להטעות את בית המשפט בהעלאת טענת אלibi משוללת יסוד והגיוון, אשר נדחתה בהכרעת הדין. בהנחהלו זו ניסה הנאשם להכחיל את בית המשפט ולהוכיח מלtan את הדין על מעשי.

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, han בסמוך לאיורע והן אחורי, לא הביע חרטה ואף לאחר הרשותה בדיון הוסיף לעמוד על חפותו. לא התרשםתי כי הנאשם עשה מאמצים לחזור למוטב. לא הוצאה לפני התנהגות חיובית מצדו או תרומה כלשהי מטעמו לחברה.

הנאשם לא יצר קשר עם המתлонן לאחר האירוע ולא ניסה לתקן את תוכאות מעשיו או לפצתו. למעשה, הנאשם הותיר את המתلون מהתבסס בדמותו ולא ניסה לתקן את מעשיו אף לאחר האירוע, בניגוד לאחיזתו ומכו

אשר יצרו קשר עם המתלוון והתענינו בשלומו.

לחובת הנאשם הרשעה משנת 2009 בשל תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בגין הוטל עליו מאסר מותנה ל-3 חודשים, שהינו בר הפעלה בהליך זה והרשעה משנת 2011 בעבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי. הנה כי כן, הנאשם ביצע את העבירות שעה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מותנה בר הפעלה בגין הרשעה בעבירות אלימות קודומות. מי אשר חזר ומבצע עבירות אלימות כשהוא מצטיד בכללי שמסוגל לדקוך או לחתוך, יש להציב בפניו גבולות ברורים ומסר של הוקעה שאיןנו משתמש לשוטה פנים. מחובתו של בית המשפט להעביר מסר חד וצלול לנאים ולאחרים כמוותו, לפיו עבירות מסווג זה יתקלו בענישה מוחשית. חומרת המעשים בשילוב התנהלותו של הנאשם משקפות תמוןת מסוכנות ומחיבת ענישה ממשמעותית.

ה הנאשם לאertia למספר דינום שנקבעו בעניינו ובכך גרם להארכת מושך ההליך המשפטי.

16. **שיעורים לקולא:** לדאבוני לא מצאת שיקולים רבים להנימח על כף הזכות לטובת הנאשם. הבאתי בכלל חשבון את גילו של הנאשם (יליד 1985) ואת השינוי בהגשת כתוב האישום, במשך שניםיים ממועד האירוע.

17. מצאת ליתן משקל לצורך בהרתעת הנאשם, אשר ביצע את העבירות, על אף עונש מאסר מותנה, שהוא קיים נגדו; ולהרתעת הרבים נוכח נפיזותן וקלות ביצוען הרבה של העבירות. בנסיבות העניין, על העונש הרاوي לנאים בגדרי מתחם העונש הולם לשקוף את חומרת המעשים כפי שתוארה לעיל, את מידת אשמו, ואת המשקל המצטבר של הנسبות האישיות שנמננו לעיל. לאור חומרת העבירות נסיבות ביצוען, העדר נתילת אחריות וביצוע בזמן שעמדה נגדו ענישה מותנית, אין מנוס מהטלת עונש של מאסר ממושך, שיבahir לנאים את חומרת מעשיו.

הפעלת מאסר מותנה

18. כאמור, הנאשם ביצע את העבירות נשוא ההליך דנא, בתקופת תנאי שהוטלה עליו, בעקבות הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לסעיף 55(א) לחוק העונשין, הנאשם שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה התליי ועומד כנגדו. עם זאת, סעיף 56 לחוק העונשין מתייר לבית המשפט שיקול דעת להאריך את תקופת המאסר המותנה או לחדשה לתקופה נוספת על מנת שתהיה על שנתיים בנסיבות המנווית בו. לאור המקובל עד כה, סבורני כי אין כל הצדקה להימנע מהפעלת המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם. חומרת מעשיו והעבירות בהן הורשע והעובדה כי ביצע את העבירה כאשר לחובתו מאסר מותנה מחיבים הטלת מאסר בפועל,

כדי להמיחס עבورو ואחרים כמוותו את החומרה שבמעשה. סעיף 54 לחוק העונשין קובע כי שעה שביהם"ש מתייל על הנאשם "עונש מאסר בשל עבירה הנוספת, לא יותר כי יהיה כלו על תנאי". לפיכך, שעה שמוטל על הנאשם עונש מאסר בגין העבירה בתיק זה, חובה כי חלק מתקופת המאסר תהא בפועל. מכאן, בהתאם לסעיף 56(א) לחוק העונשין, משמצאתה להטייל עונש מאסר בגין העבירה נשוא כתוב האישום, לא ניתן להאריך את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם.

כל הוא כי הפעלת מאסר מותנה הינה מהותית ולא טכנית ואם הרת��גות הפלילית של הנאשם, בגינה והרשע, מקיימת באורח מהותי את יסודות עבירת התנאי, כי אז יופעל התנאי, גם אם אין זהות טכנית בין העבירות. ההשוואה הראوية אינה בין יסודות עבירת התנאי לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהן מופיעות בספר החוקים, אלא בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים לבין יסודות המתקימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע הלכה למעשה (ע"פ 00/1867 מדינת ישראל נ' אבי גוטמן, פ"ד כ"ד (145, 3).

ראו למשל, ע"פ 49/80 מסילת נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 808, שם נקבע בין היתר, כדלהלן: "כידוע, הכלל הוא כי מאסר על תנאי מופעל שעה שהנאשם עובר בתקופת התנאי עבירה שנקבעה בヅר הדין ומורשע בה (סעיף 52(ב) לחוק העונשין). במצב הדברים הטיפוסי עובר הנאשם ומורשע בעבירה זהה במספרה לו שפורטה בתנאי. זהו המצב הרגיל אך לא היחיד. ההחלטה הרחיבה את המשמעות הנודעת לסעיף 52(ב) לחוק העונשין וקבעה כי התנאי מופר אף אם הנאשם לא הוועמד כלל לדין בעבירה זהה במספרה לעבירת התנאי, ואף לא הורשע על-פייה, בלבד שהעבירה בה הורשע הנאשם הלכה למעשה כוללת בחובה, מבחינת יסודותיה, את היסודות הקבועים בעבירת התנאי (ראה ע"פ 21/63 ג'AMIL המיה נגד הייעץ המשפטי לממשלה, פ"ד יז 1774). כפי שאמր השופט שmagistr בע"פ 624/75 (יחיא מוחמד גלאלה נגד מדינת ישראל: מדינת ישראל נגד יחיא מוחמד גלאל פ"ד ל (22,224), בע' 224: 'כאשר קובע בית המשפט כי פלוני לא ירצה עונש מאסר אלא אם יעבור עבירה לפי סעיף מוגדר בחוק, הרי יופעל התנאי לא רק כאשר הנאשם יעבור מחדש עבירה זהה לו שפורטה בתנאי, אלא גם אם כל עבירה אשר המעשה, הניסיון או המחדל המוגדרים בה כוללים את היסודות של העבירה המפורטת בתנאי'".

עוד ראו בע"פ 5328/02 **פתחי עובוד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.4.2003), שם הורשו המערערים בביצוע עבירות שוד בנסיבותechanges, חבלה בכונה מחמירה והחזקת נכס החשוד כגנוב. ביהם"ש העליון דחה את הערעורים על ההרשעה כמעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין ממנה זוכו. על אחד המערערים הוטל בעבר עונש מותנה בגין עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין. כב' השופט א' לוי קבע כי אין לפטור אותו מהפעלתו של עונש מותנה זה "הויאל וכוונת בית משפט השלום הייתה להרתיעו מowitzן של עבירות רכוש, אף אם הן נמנעות על שלב נמוך במדד החומרה (החזקת רכוש גנוב). מכאן, שנמצא כי המערער לא הסתפק עוד בעבירה הקללה יותר וביצע עבירה חמורה יותר (שוד) שאחד מרכיביה היא עבירת הגניבה המוגמרת (הכוללת מטען הדברים, גם את החזקת הרכוש הגנוב), שבו אין ספק כי הפעלתו של המאסר על תנאי מתחייבת בנסיבות העניין, הויאל והמערער כשל בדיק באותו תחום בו היה אמרור המותנה להרתיעו".

19. סוף דבר, מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנווגת, מצאת
להשיט על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, אשר תימנה מיום מעצרו - 6.7.2014.

ב. הפעלת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 21.12.2009 בת"פ (ב"ש) 4008/08 בבית משפט
השלום בבאר שבע, לתקופה של 3 חודשים, מתוךה חודשים ירוצו במצטרב לעונש המאסר שגזרתי
לעיל וחודש בחופף.

סק הכלירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 26 חודשים, שתחלתם במועד מעצרו.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים ממועד שחרורו
יעבור על כל עבירה אלימות מסווג פשע.

ד. מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים ממועד שחרורו
יעבור על כל עבירה אלימות מסווג עוון.

ה. פייצוי למטלון, מלסה וסיהון (עת/6), בסכום של 5,000 ל"נ, אשר ישולם ב-10 תשלוםimos חודשיים שווים
ורצופים, הראשון ביום 1.5.2016 ויתר התשלומים מדי ראשון לכל חודש לאחר מכן, על דרך הפקדתו
במצירות בית משפט. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיגורים כחוק. המזיכרות תעביר את
סכום הפייצוי למטלון, לפי פרטיה ההתקשרות שתמסור המاشימה למצירות תוך 14 יום.

20. אני מורה על השמדת/חילוץ/השבת המוצגים, לפי לשיקול דעת המاشימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ה, 30 מרץ 2015, במעמד הצדדים.